

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXV.

ZATURDAG den 20sten FEBRUARY 1847.

No. 8.

SPAANSCH AMERIKAANSCH OUDHEDEN.

Ten allen tyde hebben de beschaafde volkeren belang gesteld in het bezit van gedenkstukken, welke by hen de herinnering aan beroemde mannen of belangryke gebeurtenissen uit hunne nationale geschiedenis verlevendigen. Zoo vindt men in het koninklyke kabinet op Maurits Huis in 'sGravenhage eene kostbare verzameling van zeldzaamheden, en onder dezelve onderscheidene voorwerpen, welke van beroemde Nederlandsche mannen afkomstig zyn.

De voorwerpen, afkomstig van mannen, die in de ontdekking en de verovering van Amerika zich beroemd hebben gemaakt, en welke in dit werelddeel nog aanwezig zyn, bepalen zich, voor zoo verre het ons bekend is, tot de volgende :

1ste. Het eerste kruis, dat Columbus plantte, toen hy bezit van Hispaniola, voor zyne Souvereinen Ferdinand en Isabella, nam. Dit kruis wordt bewaard in de hoofdkerk van Sto. Domingo.

2de. De wapenrusting, welke Ferdinand Cortes droeg, toen hy Mexico veroverde, welke bewaard wordt in de stad Mexico; en

3de. De standaard, welchen Francisco Pizarro by zich had, toen hy Peru aan Spanje onderwierp.

Het kruis van Columbus was gemaakt der takten van een Mispel boom, en geplant op eene hoogte, naby de stad La Vega. Volgens de legende verschenen, na het planten van dit kruis, de Indianen in groote menigte en vielen de Spanjaarden aan. De Spanjaarden waren weinig in getal en stonden te bezwyken, toen de Heilige Maagd verscheen en zich op dit kruis plaatsende de pylen van de Indianen afweerde en de Spanjaarden eene volkomene overwinning deed behalen.

Dit kruis werd dientengevolge een voorwerp van vereering. Eene kapel werd over hetzelfde gebouwd, en na de bouw der hoofdkerk van Santo Domingo, werd hetzelfde derwaarts overgebracht, alwaar het bewaard wordt in eene uitmuntend bewerkte zilveren kast, welke tevens den vorm van een kruis heeft. Dit kruis wordt vereerd onder den titel van de Heilige Reliquie in de altaarkast van eene der kapellen of bogen der kerk. Na de aardbeving in 1842, werd hetzelfde door de stad in processie rond gedragen.

De kapel te La Vega, waar het mirakel geschied is, wordt door de geloovigen zeer druk bezocht. De *Dominicano* van den 30 November 1846, bevat het verhaal eens reizigers naar La Vega, waarin de volgende zinsnede voorkomt :

"Alhoewel gedurende meer dan drie honderd jaren al degenen, die de bedevaart naar den heiligen berg doen, eenige aarde uit de kuil, waarin het kruis stond, wegnamen, heeft dezelve echter op dit oogenblik niet meer dan eene vara diepte en eene vara diameter. Ik heb dit verschynsel met

alle opmerkzaamheid nagegaan en my overtuigd, dat in hetzelfde niet het minste bedrog steekt. Ook sneed ik een takje van den Mispel boom, van welchen gemeld kruis was gemaakt, en dewelke, hoewel dezelve ten minste vier eeuwen telt, nog zeer lommerryk is en rykelyk vruchten voortbrengt."

Een ander belangryk overblyfsel uit die tyden is de standaard van Pizarro, de veroveraar van Peru. Deze standaard werd te Lima bewaard, tot dat Bolivar, na de bevryding van Peru, denzelven als een geschenk naar zyne geboorte stad Caracas zond.

De tropheën, of de op de Spanjaarden in den vryheids oorlog veroverde vlaggen, hangen ten toon in eene der zalen van het paleis van het gouvernement, als deszelfs eigendom; maar de standaard, zynde een geschenk aan het volk, wordt in de Municipaliteit bewaard. Dezelve is door glas bedekt om voor den invloed der lucht en voor insecten beschermd te zyn.— Deze standaard is van eene zydestof, in het spaansch *Damasco* genaamd, gemaakt, en met gouddraad geborduurd. Men ziet op denzelve het wapen van Castillo en Leon, met den adelaar boven hetzelfde. De vlos der zyde is nog merkbaar, doch op sommige plaatsen is dezelve door insecten geschonden.

Thans lezen wy in de *Liberal*, dat het oudheidkundig genootschap te Madrid, vernomen hebbende dat deze standaard te Caracas aanwezig is, aanzoek by het ministerie heeft gedaan om deszelfs invloed te willen bezigen, ten einde van het Bestuur van Venezuela, dit nationale gedenkstuk terug te bekomen. De goede verstandhouding, welke thans heerschende is tuschen Spanje en Venezuela, doet het genootschap hopen, dat men hierin bewilligen zal.

Wanneer dit genootschap in vroegere tyden, toen Spaansch Amerika nog aan Spanje onderworpen was, eene verzameling van spaansch amerikaansche oudheden had willen daarstellen, dan had de koning slechts noodig een bevel uitgevaardigen, en het kruis van Columbus, de wapenrusting van Cortes, de standaard van Pizarro, ja zelfs het gebeente van Columbus, waren toen deszelfs eigendom geweest.

Maar onder een willekeurig gouvernement wordt by geene natie liefde voor wetenschappelyke kennis, noch smaak voor eene verzameling van nationale oudheden opgewekt.

In de spaansche tyden bevonden zich in de hoofdkerk van Asuncion, hoofdstad van het eiland Margarita, gedenkstukken uit de tyden der stichting dier kerk. Het waren zeven koorboeken, ter hoogte van een nederlandsche el, met gouden letters op perkament gedrukt. Alsmede een stel priester kleeding met goud gestikt. Dezelfen waren een geschenk van Koningin Isabella, misschien aan de kerk te Isabella,

en welke na de stichting der hoofdkerk te Asuncion aldaar overgebracht waren.

Dit stel koorkleeders en de koorboeken zyn in den vryheids oorlog verdwenen. Dit is waarschynelyk geschied by den aanval van Morillo op dat eiland. De troepen, welke in de hoofdkerk trokken en dezelve tot een verdedigings punt maakten, hebben deze koorboeken verscheurd, om ze tot andere einden te gebruiken, en de koorkleeders dienden tot versiersels der zadels van rypaarden.

De gebouwen, welke, het zy geheel of gedeeltelyk, nog uit die tyden zyn overgebleven, bestaan, zoo verre wy weten, uit de volgende:—

De grondslag of het fundament der eerste kerk in Amerika, in de oudste stad Isabella. Dezelve is 150 voeten lang en 50 voeten breed. Na dat de kolonie van Isabella naar Sto. Domingo was overgebracht, dienden de steenen der verlatene gebouwen, welke in kubieke vorm gehouwen waren, ter bouw van Porto Plata. Het wegvoeren dezer steenen blyft nog tot dezen tyd toe voortduren, zoo dat spoedig de laatste sporen van de stad Isabella zullen verdwenen zyn.

Het eerste gebouw der stad Sto Domingo is eene soort van toren, gelegen op eene hooge vlakke kalkrots, op den rechter oever der rivier Oxama. Deze toren was van artillerie voorzien, ten einde zich tegen de Indianen te kunnen verdedigen.

Een boven vertrek van denzelven heeft tot gevangenis van Columbus gediend.— Men ziet er nog in de zoldering de opening, waardoor zyn voedsel werd neder gelaten; want de deur was toegemetseld, en hy van alle gemeenschap van buiten verstoken.

Het is bekend, dat hy de ketens, waarmede hy geboeid was, met zich naar Spanje voerde, en dat het zyne begeerte was, dat dezelve in zyne doodkist zouden gelegd worden.

De ringbouten en ringen, waaraan zyne ketens vast zaten, bleven echter nog over tot op deze tyden. Onder het haytiaansch bestuur heeft een vreemdeling deze ringen gekocht en uit den muur gebroken, zoo dat men alleen de afgebrokene ringbouten in den muur ziet. Dit is te bejammeren; want deze ringen zyn een gedenkstuk alleenlyk op de plaats zelve; buiten dezelve zyn zy niets anders dan oud yzer.

Het huis, hetwelk door Columbus en door de eerste hem opvolgende gouverneurs bewoond werd, bestaat nog; maar deszelfs dak en houtwerk zyn verdwenen, de vloer is dik met planten begroeid. De kalk dezer muren is met den steen tot eene massa verhard, waardoor het gebouw zulk eene vastheid heeft verkregen, dat het gedurende byna drie en eene halve eeuw de aardbevingen en orkanen heeft getrotseerd.

De hoofdkerk van Sto. Domingo, de schoonste kerk van Spaansch Amerika, is begonnen in 1514 en voleindigd in 1519.

Wanneer men in aanmerking neemt, dat de Indianen van Curaçao, Aruba en Bonaire in 1513 naar Sto. Domingo zyn vervoerd geworden, zoo is het mogelijk, dat velen derzelve gebezigt zyn geworden in het houwen dier kerk.

Een ander middel, om belangryke gebeurtenissen uit de vaderlandsche geschiedenis levendig in het geheugen te houden, zyn de schilderstukken in olieverf, waarmede de publieke gebouwen versierd zyn.

Het is niet denkelyk, dat er in de spaansche tyden historische schilderstukken in de openbare gebouwen zullen bestaan hebben. Kerkelyke stukken daarentegen waren er in overvloed, en onder dezelve zelfs die van beroemde meesters. Zoo is het altaarstuk van de hoofdkerk van Caracas, de hemelvaart van Christus voorstellende, een stuk van Rubbens, dat lang in het Escorial heeft gepronkt en door den koning aan die kerk ten geschenke is gegeven.

Toen de Columbianen in grooten nood zaten en geld gebrek hadden, boden de Engelschen hun eene aanmerkelyke som aan voor dat stuk, doch te vergeefs; het was voor geen geld te koop.

Zoo verre het ons bekend is, bezit Venezuela slechts twee stukken in olieverf, welke nationale gebeurtenissen voorstellen.— Het eerste ziet men in het gemeente huis, of stad huis; het stelt voor de eerste volksbeweging te Caracas, op den 19 April 1810, voor de vryheid, waarby de Kapitein Generaal genoodzaakt wordt afstand te doen.

Het andere stelt voor de onderteekening van de acte der onafhankelykheid van Venezuela door het Congres, op den 5 July 1811. Hetzelve ziet men in de zaal, waar de volksvertegenwoordigers hunne vergadering houden.

Wy herinneren ons niet, kopyen dezer schilderstukken in gravuur gezien te hebben, zoo als men gewonelyk doet met stukken in olieverf.

Overigens is de audientie zaal van het paleis van het gouvernement, die van het gemeente huis en die der volksvertegenwoordigers voorzien met het afbeeldsel van Bolivar, doch ongestoffeerd.

Er bestaan te Caracas twee gouden kistjes; in elk derzelve wordt een afschrift van de grondwet der Republiek bewaard. Het eene berust by het gouvernement en het andere by den Senaat. De sleutel van het kistje in het paleis van het gouvernement wordt bewaard by den Senaat, en de sleutel van het kistje in de zaal van den Senaat wordt bewaard by het gouvernement. Deze voorzorg is genomen, opdat noch het gouvernement, noch de Senaat de Constitutie heimelyk zal kunnen veranderen.

Men had het voornemen om een standbeeld van den President Bevryder, op het wapenplein voor de hoofdkerk te Caracas, op te rigten, doch tot heden toe schynt geldgebrek zulks verhinderd te hebben.

In de boog of kapel der hoofdkerk, waar de asch van Bolivar rust, ziet men slechts een houten, beschilderden katafalk. Het zal mogelyk nog lang duren eer er eene marmere graftombe, worde opgericht, zoo als die, welke boven het graf van Nederlands bevryder, Willem I., pronkt, of wel zoo als die van het graf van de Ruiters.— Nederland zelve heeft ook lang gewacht om standbeelden van Willem I. en de Ruiters te laten vervaardigen. Het is slechts korten tyd geleden, dat dezelve zyn opgericht geworden.

Ouder haytiaansch bestuur heeft het nationale paleis te Sto. Domingo gediend tot bureau der administratie, doch na de scheiding van Hayti, werd hetzelve bezet door den President der republiek, die hem te worden. Ten einde

hetzelve te versieren, ontbood men gravuren tot schilderyen. Het is echter jammer, dat men plaatwerk gekozen heeft met historische voorstellingen, die slechts op Europa betrekking hebben, en niet met voorstellingen uit het leven van Columbus, die een fransch schilder, zoo wy ons niet vergissen, Horace Vernet, zoo meesterlyk heeft uitgevoerd. Dezelve zouden niet meer gekost hebben dan de tegenwoordige en zouden by de Dominicanen het nationaal gevoel opgewekt hebben.

In de hoofdkerk te Sto. Domingo, naby het hoofdaltaar, wyst men den vreemdeling de plaats aan, waar de beenderen van Cristoffer Columbus en Bartelmeus Columbus zyn bygezet geweest. Sodert derzelve vervoering naar de Havana, heeft dit graf geene meerdere waarde dan dat van Napoleon op St. Helena en dat van Bolivar te Santa Martha. Men stelt zich slechts voor, dat die plekken eenmaal de rustplaatsen van groote mannen zyn geweest.

Een oudheidskundige heeft niet lang geleden het eiland Guanahani besocht, waar men zegt, dat Columbus het eerst geland is. Doch volgens de beschryving, welke Columbus geeft van het eiland, waar hy het eerst aan land stapte, zoo kan dit niet Guanahani of San Salvador geweest zyn, doch wel het Turks Eiland.

Het betoog van dien oudheidskundige lazen wy onlangs uitvoerig in eene Noord Amerikaansche Courant.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 February 1847.

NAMENS den Heer Gezaghebber wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 27 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18½ Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Administratie van Financien.

BEKENDMAKING.

AANGEZIEN het in 1837 opgemaakte Cohier der getaxeerde huurwaarde van huizen op dit eiland, door eene daartoe, by dispositie van den Heer Gezaghebber dezer kolonie, in dato 16 December 1846 No. 576, benoemd geweest zynde commissie is herzien en wel tot bepaling der belasting van het personeel en mobilair voor den driejarigen termyn, aanvang genomen hebbende den 1 January dezes jaars, zoo worden de eigenaren van huizen, welke zouden verlangen om met den hernieuwden aanslag bekend gesteld te worden, by deze verwittigd, dat de registers deswege, van af Zaterdag, den 20, tot en met ultimo dezer maand, ter opgemelde Administratie van Financien ter visie zullen liggen.

Curaçao den 19 February 1847.
De Administrateur van Financien,
H. KIKKERT.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

TE koop ruim 22 Tonnen Roodverw. hout van Bonaire, te bezigtigen in 's Lands Magazyn alhier; zullende de verzegelde inschryvings biljetten daarvoor ter opgemelde Administratie worden ingewacht tot Dingsdag, den 23 dezer, des morgens te elf ure.

Curaçao den 19 February 1847.
De Administrateur van Financien,
H. KIKKERT.

VERVOLG

Op het Statistiek van het Schoolwezen op CURAÇAO EN BONAIRE, voorkomende in de Courant van den 30 January 1847, No. 5.

ARUBA.

Gedurende het afgeloopene jaar 1846 is er op de School van den Landsschool-onderwyzer A. van Dragt, onderwys gegeven aan:

35 Jongens, en
21 Meisjes.

Totaal 56 leerlingen.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby het publiek om voor zyne rekening aan niemand hoegenaamd eenige goederen afgegeven, noch crediet te verleen, zonder een schriftelyk bewys van zyne hand of van die zyner echtgenoot; zullende geene rekeningen door hem betaald worden, dan dezulken, welke voorzien zyn van zoodanig een bewys.

Curaçao den 19 February 1847.
H. KIKKERT.

Publieke Verkoop

Op Donderdag, den 11 der aanstaande maand Maart, van

DE PLANTAGIE ASSIENTO,

gelegen in de Midden Divisie dezes eilands, aan het Schottegat, hebbende een groot Woonhuis, twee Magazynen en andere bygebouwen, en

EENIGE KOPPEN SLAVEN.

Twee dagen vóór den verkoopdag zal de Plantagie te bezigtigen zyn; kunnende de daarin gegadigden voor verdere informatie zich vervoegen by de ondergeteekenden. De verkoop zal plaats hebben vóór het Weeskamers gebouw.

Curaçao den 18 February 1847.
FLORENCIA H. KRISTEN.
J. KRISTEN.
L. INSERNIA.

BEVALLEN te Paramaribo, op den 30 December 1846, van eene dochter, Mevrouw BRIDGET CORNELIA VAN DER LINDE PEARSE, Echtgenoot van den Heer G. DUYCKINCK.

Curaçao den 19 February 1847.
J. H. ROMER.

Publieke vermakelykheden.

Wy kunnen met genoegen het publiek dezer kolonie de aankomst vermelden van een talryk tooneelgezelschap, onder de directie van den Heer CHARLES WINTHER en de **GEBROEDERS ELLSELER**. Dit gezelschap was onlangs in de Vereenigde Staten van Amerika en laatstelyk in Venezuela, alwaar deszelfs voorstellingen in de steden Caracas, La Guayra en Puerto Cabello algemeene goedkeuring weggedragen hebben.

De roem, verworven door de **GEBROEDERS ELLSELER**, zoo wel in Europa als in de Vereenigde Staten van Amerika, is algemeen bekend en door de Couranten alomt verspreid. Uit goede bronnen vernemen wy, dat deze de ware **GEBROEDERS ELLSELER** zyn.

Hunne voorstellingen zullen bestaan uit eene groote verscheidenheid van Gymnastieke oefeningen, krachtvertooningen, behendigheid, handgrepen, op het koord dansen, enz. In de aanstaande week zullen de voorstellingen een aanvang nemen, en op iederen avond zullen er onderscheidene stukken voorgesteld worden.

OVERLEDEN op Zaterdag, den 13 dezer, na eene kortstondige ziekte, myne dierbare Echtgenoot, MARIA BOECKHOUT THIELEN in den ouderdom van 57 jaren, 4 maanden en 9 dagen.

Sirekkende deze ter kennisgeving aan binnenen en buitenlandsche familie en vrienden.
Curaçao den 18 February 1847.
GERARD RAVEN.

CURACAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

- Feb. 13 ven. gol. Maria Louisa, J. M. Curiel, Maracaibo.
- — ned. bark Bonaire, N. Maduro, Bonaire.
- 15 ned. gol. Augustina, J. Jones, Aruba.
- — zw. gol. Laura, E. Simmons, St. Eustatius.
- — ven. gol. Amable Dorothea, C. Sterling, Pto. Cavello.
- — ven. gol. Constitucion, T. T. Dominguez, Coro.
- — ven. bark Carmela, G. Lopez, Rio Hacha.
- — ven. gol. Eclipse, R. Perez, Martinique.
- — ven. gol. Generaal Borras, B. Diederhoven, Cumarebo.
- 16 ned. gol. Esther, J. H. Montanus, Ponce.
- 18 ven. gol. Emalia, J. Acevedo, Pto. Cavello.
- — ven. gol. Neuva Independencia, L. Mayollo, La Guayra.

UITGEKLAARD.

- 12 ven. gol. Betsy, C. B. de Brot.
- 13 eng. gol. Sea Flower, W. Lawson.
- — ned. gol. Dorina, F. de Jongh.
- — ned. bark Bonaire, N. Maduro.
- 15 ven. gol. Constitucion, J. E. Dominguez.
- 16 ven. gol. Firmeza, B. Acosta.
- 17 ven. bark Carmela, G. Lopez.
- 18 sp. gol. Cometa, A. Rotger.
- 19 am. brik Marry Ellen, R. C. Tikiob.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

FEBRUARY 1847.

- L. K. Zondag den 7 te 9 u. 3 m. 'savonds.
- N. M. Maandag den 15 te 6 u. 50 m. 'smorgens.
- E. K. Zondag den 21 te 11 u. 23 m. 'savonds.

Verleden Zondag, den 14 dezer, in den avond, is de Heer Gezaghebber der kolonie, vergezeld van Zyn Ed. Adjutant, den Heer E. J. SLENGARDE, den 2e. Luitenant J. C. S. VAN EPS, den Heer J. R. POST BRANTS, aan boord van de Nederlandsche Schoener AUGUSTINA, Kapitein W. C. JONES, van het onderhoorige eiland Aruba binnen deze haven terug gekeerd.

Wy hebben de *European Times* van den 17 January ontvangen. Staatkundige berichten behelst dezelve zeer weinig; zy is opgevuld met handels statistieken en redeneringen over den ongelukkigen toestand van Ierland, welke dagelyks meer en meer bedenkelijk wordt.

In de laatste veertien dagen waren de pryzen der levensmiddelen merkelyk gestegen. In de prys courant staat: Amerikaansch meel per vat 42 s., (\$26 25.); Mais 460 lb. voor 72 s. of ongeveer f 4. 50. per schepel. De prys van de Mais was gestegen van den 1 January tot 26 December 1846, 33 s. per quarter, of 90 percent; Amerikaansch meel omtrent 8 s. 6 d. of 30 percent.

De voorraad van granen, vergeleken met die in December 1845, was zeer gering. Uit een officieel document is het gebleken, dat in de pakhuizen van Londen, op den 5 Dec. 1846, 97,818 quarters onderscheidene soorten granen aanwezig waren, terwyl op diezelfde dagteekening in 1845 er eene hoeveelheid van 395,081 quarters aanwezig was. De voorraad buitenlandsch meel was op 5 December 1846, 47,742 centenaren, en op den 5 December 1845, 57,362.

Dit te kort is van des te meer belang, wanneer men in aanmerking neemt, dat in het jaargetyde, waarin men zich bevindt, noch van de Vereenigde Staten, noch van eenige havens in het noorden van het vasteland van Europa eenige aanvoeren kan worden verwacht. De landen, van waar eenige aanvoeren van aanbelang konden verwacht worden, zyn de havens in de Middellandsche Zee; maar in de meeste derzelven zullen de uitvoeren belet worden. Deze omstandigheid brengt Engeland in een zeer neteligen toestand.

De meeste Europeesche natien verkeerden, zegt de *European Times*, in gelyken toestand als Engeland, zoo dat er weinig bystand van dezen kant te verwachten is.

De zeer hooge waarde van Tarwe heeft natuuryk het verbruik van alle artikelen, welke deszelfs plaats des noods kunnen vervangen, doen bezigen, en het buitengewone verbruik van gerst en havermeel, heeft de pryzen van het voorjaar koorn zeer doen stygen. Alle soorten van levensmiddelen waren zoo buitengewoon in prys gestegen, dat de arme klasse van het volk zeer veel er door lydt. De toekomst wordt er niet een angstig gevoel te ontmoet gezien.

De jongste in Engeland uit de Vereenigde Staten van Amerika ontvangene berichten waren niet zeer bemoedigend; uit dit gewest had men, ten minste voor eenigen tyd, geene aanzienlyke aanvoeren te verwachten. De jongste berichten uit het vaste land van Europa bevatteden, dat de pryzen van het koorn, voornamelyk in het Zuiden, hoog zyn. De Paus had den uitvoer van granen uit zyne staten verboden, Portugal heeft hetzelfde gedaan, en Napels stond zulks te doen. In Frankryk waren de aanvoeren uit de havens in de Middellandsche Zee zeer aanzienlyk; doch zulks heeft het ryzen der pryzen niet voorgekomen.

Het gerucht was in Liverpool in omloop, dat Lord John Russel, tengevolge van den verschrikelyken toestand, waarin Ierland zich thans bevindt, en de dringende noodzakelykheid, welke er bestaat, om alle maatregels te nemen ter leniging van dezen toestand, zich genoopt gevonden heeft om tydelyk de *Navigation Laws* te doen opschorten.

Volgens de *Navigation Laws* mag geen voortbrengsel, hoe ook genaamd, in de Vereenigde Koningryken van Groot-Brittannië en Ierland uit andere landen ingevoerd worden, dan op britsche schepen, of op schepen van het land, waar zoodanig voortbrengsel uitgevoerd wordt. En er bestond groot gebrek aan engelsche schepen, hetgeen de vracht heeft doen verhoogen, waardoor de pryzen der goederen gevolgelyk stygen moeten.

De *European Times* zegt, dat de tegenwoordige toestand van Groot Brittannië iets vreemds is, en dat vele menschen er zwaar hoofd op hebben. Het land onderging, naar zyn gevoelen, eene harde beproeving; maar er bestaat geen grond om zich erg er over te bekommeren. Het kwaad is tydelyk, en de middelen, om hetzelfde tegen te gaan, moeten spoedig genomen worden en stoutmoedig zyn.

Er was sprake, zegt dat nieuwsblad, dat al de middelen, welke de britsche zeemagt opleveren kan, gebezigd zouden worden, om uit alle wereldstreken levensbehoeften aftehalen, en wanneer dit middel niet toe-reikend mocht bevonden worden, alsdan zouden de *Navigation Laws* opgeschort worden.

Een ander gerucht was tevens in omloop, namelyk: dat Suiker en Melasse het koorn in de brouweryen en stokeryen zouden vervangen, en dat de havens in Engeland vry zullen verklaard worden voor den invoer van alle soorten van levensmiddelen.

Als een staaltje der ellende, welke in Ierland heerschende is, wordt het volgende gemeld, onder dagteekening van den 23 December jl.:

“Het gansche land (Skibbereen) is bedekt met sneeuw. Het is op Zondag begonnen te sneeuwen en het duurt steeds voort. De verschrikelyke tyden, waarin wy zyn, kunnen met geene pen afgemaald worden. De dagelyksche sterfgevallen in de stad overtreffen verre weg het ergste tydstip van de Cholera. Gisteren werd de politie opmerkzaam gemaakt op een woonhuis buiten de stad, dat eenige dagen gesloten bleef; men ging er naar toe en vond er zeven lyken in eenen staat van ontbinding.”

De toestand van Skibbereen is het beeld van het gansche kustland. In eenen brief aan Lord Wellington, van den 17 December, vindt men de volgende beschryving des toestands van die plaats:—

“Ik kwam op de plaats en sag met bevremding dat dit gehucht verlaten was. Ik ging in de woningen om de oorzaak hiervan te onderzoeken, maar de tooneelen, welke ik aldaar voor oogen kreeg, kunnen noch door de taal, noch door de pen afgemaald worden.

“In de eerste woning, waar ik binnen kwam, zag ik zes uitgehongerde afgrysselyke geraamten, oogenschynelyk dood, welke in eenen hoek onder elkander op eenig vuil stroo lagen. Hun eenigste dek-sel bestond uit lompen van een paarden kleed; hunne beenen waren tot boven de knien toe bloot. Ik naderde met ontzetting en vernam door een zacht kermen, dat zy nog leefden; zy hadden de koorts.

Dit huisgezin bestond uit vier kinderen eene vrouw, en een wezen, dat eens een man was.

“Het is niet mogelyk een omstandig verhaal te geven van al hetgeen ik er gezien heb; genoeg zy het te zeggen, dat ik in weinige minuten omringd werd van meer dan twee honderd zoodanige afschrikelyke gedaanten, waarvan woorden geen denkbeelden kunnen geven.

“Het grootste gedeelte dezer ongelukkigen waren ylhoofdig, hetzy tengevolge van den honger of van de koorts. Hun helsch geloei klinkt nog in myne ooren, en hunne verschrikelyke gedaanten staan steeds levendig onveranderd voor mynen geest.

“In een ander geval zou de welvoegelykheid my terughouden te verhalen hetgeen hierop volgt; maar in dit geval moet ik het doen. Myne kleederen werden bykans van myn lyf gescheurd, in myne pogingen om uit den draug dezer ellende te ontsnappen, toen ik van achteren aan myne halsdoek geweldiglyk aangegrepen werd, zoodat ik my moest omkeeren. Het was eene vrouw, die my vasthield. Zy had een pas geboren kind in hare armen, en het overschot van een vuil zak om hare lendenen; het eenigste deassel voor haar en haar wichtje.

“Denzelfden morgen deed de politie de deur eener woning open en vond in dezelve twee bevrorene lyken, liggende op een moddervloer, half verslonden door de ratten. Eene moeder, brandende van de koorts, sleepte het naakte lyk harer dochter, omtrent 12 jaren oud, uit het huis en liet haar liggen, half bedekt onder steenen, enz.”

Het gouvernement van Frankryk heeft nu onlangs een medaille laten slaan om de verovering van San Juan de Ulloa in aandenking te houden. By die gelegenheid zegt *Le Courrier Français* dat dit kasteel gemonteerd is met vier honderd stukken geschut en thans als onneembaar beschouwd wordt. Onlangs nog heeft een fransche ingenieur groote herstellingen er aangedaan en nieuwe verdedigings punten daargesteld.

De tyding van het arresteren des Consuls van Frankryk door den opperbevelhebber der krygsmagt van de Vereenigde Staten in Californien wordt in Frankryk in twyfel getrokken.

De proeven, genomen om in Frankryk ryst te bebouwen, zyn zeer goed uitgevallen; het is dus zeer waarschynelyk, dat eerlang ryst een voornaam artikel van landbouw in Frankryk zal zyn. De Minister van Koophandel in Frankryk heeft eene koninklyke Ordonnantie uitgevaardigd, waarby de uitvoer van Beetwortel-suiker naar vreemde landen toegelaten wordt.

In het verledene jaar, in de derde maand van het jaargetyde, waarin de Beetwortel-suiker in Frankryk wordt gemaakt, beliep de hoeveelheid van dit artikel reeds 16½ miljoen killogrammes, zynde 6½ meer dan in hetzelfde tydstip in 1845.

In een breedvoerig statistiek van de bevolking en van de consumptie in Parys, vindt men onder anderen, dat er jaarlyks gedronken worden 964,000 hectoliters wyn, die men evenwel gerustelyk tot 1,464,000 kan opvoeren om de 500,000 hectoliters water, die er heimelyk in vermengd worden, te vinden; nog opmerkelijker is eene opgave, die de geboortelysten vergezelt: van de 30,000 kinderen, die jaarlyks in Parys het licht zien, zyn er 10,000 onwettig geboren.

Naar het schynt heeft zich eene Anglo-Fransche Kompagnie de toestemming van het gouvernement van Nieuw Grenada erlangd om een spoorweg dwars over de landengte van Panama te maken. De wetgevende magt dezer republiek zal, naar men dacht, derzelve bekrachtiging aan deze toestemming verleenen, en met den spoorweg zal spoedig een aanvang gemaakt worden.

ANTWERPEN. Aan het *Journal d'Anvers* wordt het volgende artikel ontleend:

Een opvolger van SALOMO DE CAUSS.

"Met weet dat *Salomo de Causs*, de man, die de bewegingskracht van den stoom heeft uitgevonden, in de zestiende eeuw, als krankzinnig te Bicêtre is opgesloten geworden. Welnu, in de negentiende eeuw, in het jaar Onzes Heeren 1846, heeft iets dergelyks plaats gehad, maar zonder zoo noodlottige gevolgen na zich te slepen.

"Dezer dagen is voor de correctionele rechtbank van Bordeaux verschenen een man, gekleed in eenen kiel, van hooge en sterke gestalte en die beschuldigd werd van wederspanning tegen dienaren van het openbaar gezag.

"Die man, door zyne sterkte in het rekenen een der opmerkenwaardigste, dien men kan zien, kan noch lezen, noch schrijven, heeft nooit iets anders geleerd dan zyn wevers ambacht, en heeft het, door zyn ongelooftijken aanleg en de volharden de inspanning van zynen geest, gebragt tot de hoogste kunde in het rekenen en landmeten. Hy heeft de moeilijktste voorstellen opgelost en is zelfs ten opzichte van sommige gekomen tot eene meer nauwkeurige oplossing dan de meest beroemde mathematici, dan *Archimedes* onder anderen.

"Hy heeft een boekje gedicteerd, dat hy zelve verkoopt en waarin gevonden wordt een hoogst duidelyk en voor het gebruik meest ingerigt kort begrip van reken- en aardryksmeetkunde, benevens een traktaat van meting en kubiekberekening als ook de door hem gevonden oplossing van eene evenredigheid tusschen den diameter en den omtrek, juist dan die door *Archimedes* geformuleerd en die sedert den grooten mathematicus, zoo in de wetenschap als in de praktijk, algemeen gevolgd wordt.

"De juiste evenredigheid van den diameter en van den omtrek wordt in de mathesis als niet te vinden beschouwd; het is het beroemde vraagstuk van de quadratuur van den cirkel, met welk vraagstuk de geleerde corporatiën zich, evenmin als iemand anders, langer willen bezig houden, en hetwelk zy als hersenschimmig beschouwen, even als zy voor krankzinnig houden, al wie beweren durft er de oplossing van gevonden te hebben; eene miskenning van een diep en belangrijks vraagstuk, aan welke het te wyten is, dat niemand de vroeger aangegeven evenredigheid tusschen den diameter en den omtrek nader aan de mathematische waarheid heeft getoetst. Hetgene nu, tot dus verre door niemand was beproefd, is door *Lacomme* volbragt en dat wel zonder papier en zonder inkt, en dat wel door het enkel vermogen van zyn vernuft; zyne demonstratie is voor een ieder bevattelyk, hy heeft dezelve voor de volle rechtbank, te midden der meest gespannen aandacht gedaan.

"Wanneer wy zeggen, dat zyne demonstratie voor een ieder bevattelyk is, zyn wy evenwel in het ongelyk; als eene uitzondering behoorden wy op te geven eenige stads- en politie-agenten, die voorzeker *Galilei*, zoo zy in zynen tyd geleefd hadden, van gauscher harte zouden hebben helpen gevangen zetten, en die op het hooren, hoe de arme *Lacomme* op de publieke straat zyne geleerde bespiegelingen aan een talryk gehoor ontwikkelde, hem grepen en mishandelden, hem onder voorwendel van zyne razerny tot bedaren te brengen, eenen emmer koud water over het lyf goten en hem voorts achter de grendelen sloten, waar hy zes weken lang geduid heeft moeten nemen, tot dat eene rechtbank van correctionele politie hem onschuldig heeft verklaard.

"*Lacomme* is vrygesproken geworden, maar eene preventieve gevangenis van zes weken, doorgestaan in een hok en in de omstandigheden, in welke hy zich bevond, is iets, hetwelk veel stof tot nadenken geeft over den vorm en de langdurigheid van die preventive opsluitingen en over de onbegrypelyke langzaamheid van het be-teugelend geregt.

"Dan wat hiervan ook moge zyn, hetgene op zich zelf genomen eene onbillykheid en een ongelyk voor *Lacomme* was, zal van den grootsten invloed voor zyne

toekomst kunnen worden; de rechtbank en al de aanwezigen hebben het verhaal, hetwelk die zonderlinge man van zynen levensloop gedaan heeft, en de zoo eenvoudige en duidelyke oplossing, die hy van een der zwaarste vraagstukken gegeven heeft, met de grootste belangstelling gevolgd, en onder zyn gehoor hebben zich verscheiden personen bevonden, wier hulp en bystand thans verkregen is aan dien geleerde, die op eene zoo eenvoudige en natuurlyke wyze te werk gaat; eene wyze, die, al ware het enkel uit dien hoofde, de meest ernstige navorsching waardig is."

De *Gazette des Tribunaux* verhaalt eenen trek, die allezins eene plaats verdient op de lyst der listen, met welke onze uitgeleerde dieven de arme Paryzenaars verschalken. Gewoonlyk kunnen de slagers der hoofdstad niet veel tyd aan hunne nachtrust geven, maar moeten meestal voor dag en daauw uit hun bed en aan het werk zyn. Een hunner, die in de voorstad Montmartre zynen winkel heeft, was dezer dagen bezig, het voor den verkoop van dien dag bestemde vleesch te snyden, te hakken en behoortlyk in te rigten, toen hy van de straat eene zachte, bevende stem hem hoort toelispelen: "Om 's hemels wil, mynheer, verleen my herbergzaamheid; ik hoor eene patrouille aankomen, men zal my arresteren, en, groote God! liever wilde ik sterven." De slager kykt op en ziet, door het traliehek, dat zynen winkel sluit, een aardig troonietje en twee poezele handjes, die zich smeekend naar hem uitstrekken. Een slagers hart is ook niet van steen; het is voor mededoogen, ook nog wel voor andere gevoelens, toegankelyk. Kortom, onze man doet zyne deur open en laat een meisje binnen, dat hem verhaalt, hoe zy, met twee vriendinnetjes naar het bal gegaan, van de ze is afgeraakt, verdwaald is en nu niet weet, waar zy heen moet. Terwyl zy nog spreekt, hoort men den zwaren tred eener ronde. "O, verberg my! verberg my!" roept het meisje al schreiende, en zonder regt te weten waarom zy zoo bang voor vervolging is, laat hy haar in de kamer achter zynen winkel. Op hetzelfde oogenblik verschynen twee mannen, welken hun voorkomen en gebiedende toon als politie-agenten doen herkennen: "Gy hebt eene diefegge, welke wy op het spoor waren, by u opgenomen, lever haar uit!"—"Eene diefegge?" zegt de verblufte man: "weet gy dat wel zeker?"—"Zeker genoeg."—Met deze woorden dringen zy in den achterwinkel, grypen het verschrikte meisje en halen haar een aantal zilveren lepels en vorken uit den zak. "Ziet gy wel?" zeggen zy aan den goeden burger. "Ja," antwoordt deze, "als het zoo is, dan wil ik u niet hinderen; een dief bescherm ik niet; neemt de karonje maar mede." Zy wordt dus weggevoerd, en onse slager gaat weder aan zyn werk, maar staat niet weinig verbaasd, toen na eenige uren zyn intuschen opgestane huisdoudster hem komt zeggen, dat al zyn tafelzilver verdwenen is.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 12 February 1847.

ALZOO de persoon van *MARIA MAGDALENA CANCRYN*, huisvrouw van *JUAN BAPTISTA RAFETTI*, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber heeft geadresseerd met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den haar in eigendom aankomenden slaaf *LOURENS*, oud 20 jaren, zoon van *MARIA*, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezès eilands aantekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 5 February 1847.

ALZOO de persoon van *J. J. POOL*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de hem in eigendom aankomende slaven *ELOISA GEORGINA*, oud 10 jaren, dochter van *HELENA*, en *JOHANNES JULIANUS MARTINUS*, oud 6 jaren, zoon van *DOMINGA FRANCISCA* (a) *HELENA*, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezès eilands aantekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 5 February 1847.

ALZOO de persoon van *RACHEL VAN MOZES HENRIQUEZ JULIAO*, huisvrouw van *BENJAMIN VAN ISAAC HENRIQUEZ*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomende slavenjongen *JAN*, oud 12 jaren, zoon van *PLANTINA*, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slavenjongen mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezès eilands aantekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

TE KOOP.

EENE hoeveelheid van plus minus 1471 kubieke voeten Surinaamsch hout van diverse dimentien, bestaande in *Bollatrie*, *Groenhart*, &c. aangebragt per de *Nederlandsche Tjalk de Suriname*, te bezien op de *Weef van*, en alzoo te bevragen by

H. VAN DER MEULEN & Co.
Curaçao den 5 February 1847.

OPROEPING.

DE ondergeteekende roept hierby op al de genen, die hem schuldig zyn over de jaren 1845 en 1846, om hunne rekeningen te komen voldoen, en zulks wel binnen den tyd van twee maanden, van heden af te rekenen; zullende de rekeningen van al de genen, die in gebreke blyven zulks te doen, aan een alhier practiserend Advokaat ter geregtelyke invordering overgeleverd worden.

Curaçao den 5 February 1847.
N. EVERTSZ.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby het publiek om voor zyne rekening aan niemand hoegenaamd eenige goederen af te geven, noch crediet te verlenen, zonder een schriftelyk bewys van zyne hand of van die zynen echtgenoot; zullende geene rekeningen door hem betaald worden, dan dezulken, welke voorzien zyn van zoodanig een bewys.

Curaçao den 12 February 1847.
A. A. MUNNIGH.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van *A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN* wv., in de *Willemstad*, *Heere Straat*, *Huis No. 41*. De prijs derzelve is f 12. sjaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.